۳۱۲ فیلم متقاضی حضور در جشنواره جهانی فجر

بیش از ۳۰۰ فیلم بلند سینمایی، مستند و کوتاه ایرانی، متقاضی حضور در سی‌وهشتمین جشنواره جهانی فیلم فجر هستند. ستاد خبری جشنواره فجر خبر داده که ۳۱۲ فیلم شامل ۸۲ فیلم سینمایی، ۴۰ فیلم مستند بلند و ۱۹۰ فیلم کوتاه داستانی و مستند برای شرکت در جشنواره سی‌وهشتم ثبت‌نام کرده‌اند. این دوره جشنواره جهانی فیلم فجر ۵ تا ۱۲ خرداد ۱۴۰۰ به دبیری محمدمهدی عسگرپور برگزار می‌شود.

خاطرات «عزت‌شاهی» مشهد منتشر شد

کتاب «پرده دوم»، خاطرات شفاهی محمدرضا شرکت‌توتونچی، از فعالان و مبارزان انقلاب اسلامی به همت انتشارات «راه یار» منتشر و راهی بازار نشر شد. این کتاب روایت‌ها و خاطرات محمدرضا شرکت‌توتونچی معروف به رضا توکلی است که او را «عزت‌شاهی» مشهد هم می‌دانند و دو بار نیز در دوران طاغوت به زندان افتاده است. تحقیق این کتاب برعهده نوید ظریف‌کریمی و محمد باقری بوده است.

ضمایر [من]

بازی نمی‌کنم

شهره سلطانی می‌گوید با وجود دلتنگی برای تئاتر، حاضر نیست روی صحنه برود

شهره سلطانی با ابراز دلتنگی برای حضور در تئاتر از مسؤولان می‌خواهد که از نظر مالی و بهداشتی، پروژه‌های هنری را حمایت کنند تا هنرمندان بتوانند با آرامش و در امنیت روانی کار کنند. این بازیگر هم مانند دیگر همکارانش در تئاتر دلتنگ حضور روی صحنه و هم‌نفسی با تماشاگر است ولی فعلا فعالیت در این حوزه را امکان‌پذیر نمی‌داند.

او که سال گذشته مانند تعداد زیادی از بازیگران درگیر ویروس کرونا شد، حالا با خبرگزاری ایسنا به گفت‌وگو نشسته و درباره فعالیت‌های اخیر خود در زمینه تئاتر می‌گوید: من بچه تئاتر هستم. دلم برای صحنه لک زده است ولی در شرایط فعلی ناچار شدم پیشنهادهایی را که برای بازی در چند نمایش داشتم، رد کنم.

او توضیح می‌دهد: وضعیت اجرای تئاتر بسیار نابسامان است. برخی گروه‌ها چند ماه وقت و انرژی می‌گذارند و نمایشی را برای اجرا آماده می‌کنند اما به دلیل شرایط دشوار کرونا و تعطیلات مقطعی تئاتر، عموما نمایش‌هایشان فقط چند شب روی صحنه می‌ماند و وقت و انرژی‌شان هدر می‌رود. این مساله را برای دوستانی که به من پیشنهاد همکاری داده بودند توضیح دادم و در نهایت آنان هم پذیرفتند که فعلا شرایط مناسبی برای اجرای تئاتر نداریم.

این بازیگر که تجربه کارگردانی در سینما و تئاتر را دارد، اضافه می‌کند: اگر تئاتر شرایط پایدارتری می‌داشت، با این‌که از نظر مالی هرگز ما را تامین نکرده است، حتما در کنار پروژه‌های تصویری، یک کار تئاتر هم می‌پذیرفتم چون از نظر روحی واقعا به حضور روی صحنه و ارتباط بی‌واسطه با تماشاگر نیاز دارم ولی متاسفانه چنین زمینه‌ای فراهم نیست.

سلطانی با یادآوری این نکته که زندگی هنرمندان و فعالان تئاتر هرگز از این راه تامین نمی‌شده، ادامه می‌دهد: تئاتر برای ما منبع درآمد نیست بلکه منبع انرژی است که به لحاظ عاطفی ما را تامین می‌کند ولی در حال حاضر هیچ امیدی نیست که یک گروه نمایشی بتواند اجراهای خود را طبق برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده از اول تا به آخر روی صحنه ببرد. این بازیگر درباره دیگر فعالیت‌های خود توضیح می‌دهد: مشغول بازی در یک پروژه تصویری هستم که جزییات آن بعدا اعلام می‌شود. چند پیشنهاد دارم برای همکاری در فیلم‌های هنر و تجربه و همینطور پروژه‌های نمایش خانگی.

سلطانی با اشاره به شرایط دشوار بازیگری در دوران کرونا ادامه می‌دهد: ریسک بیماری را به جان می‌خریم ولی چاره‌ای نیست چون باید کار کنیم و امیدوارم همه همکارانم کار و منبع درآمد داشته باشند. خوشبختانه پروژه تصویری که من در آن حضور دارم، به رعایت پروتکل‌ها بسیار پایبند است و امیدوارم دیگر پروژه‌ها هم این موضوع را جدی بگیرند چون در دوران سخت خانه‌نشینی، تولید محتوای جذاب و سرگرم‌کننده برای مردم اهمیت بسیاری دارد و مسؤولان هم باید قول بدهند از نظر مالی و رعایت پروتکل‌های بهداشتی، ما را تامین کنند تا در امنیت و آرامش بتوانیم کار تولید کنیم و ضمن ایجاد سرگرمی برای مخاطبان، به گذران زندگی هم بپردازیم..

سینمای کاغذی

به بهانه تغییر و تحولات اساسی در ماهنامه فیلم، به روند تاثیرگذاری، موفقیت و شکست نشریات سینمایی در ایران نگاهی داریم

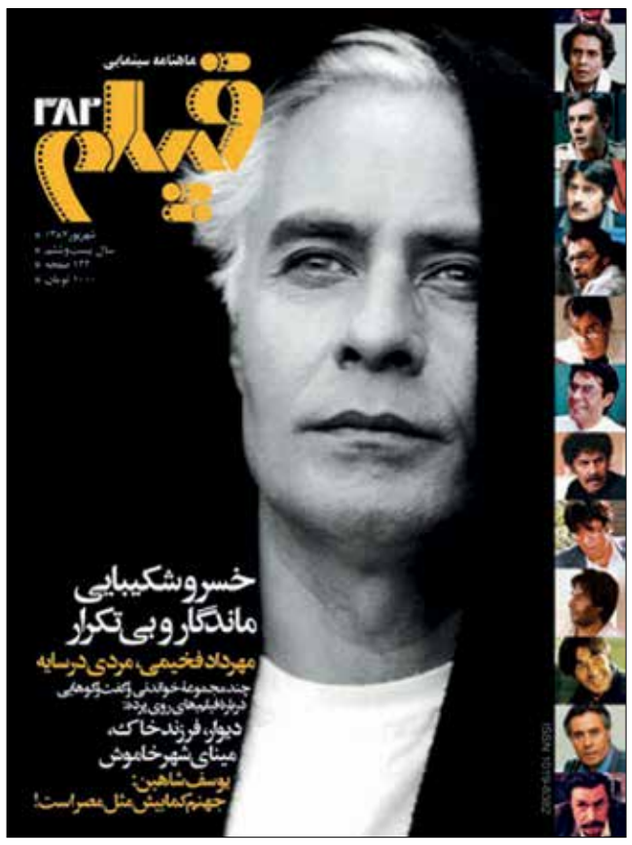

علی رستگار
فاطمه ترکاشوند
ادبیات و هنر

چه کسی فکر می‌کرد شماره ۵۸۱ مجله فیلم با عکس رضا عطاران در فیلم «روشن» به کارگردانی روح‌ا... حجازی، آخرین شماره موفق‌ترین، تاثیرگذارترین و ماندگارترین مجله سینمایی ایران باشد. اگرچه حتی قبل از درگذشت مسعود مهرابی، مدیرمسؤول و صاحب امتیاز مجله در شهریور سال ۹۹ هم زمزمه‌هایی درباره وجود اختلافات مدیریتی در این نشریه به گوش می‌رسید، اما حس و حال غمگنانه جلد شماره ۵۸۱ در اسفند ۹۹ با تیتر «عسل تلخ!»، نقطه پایانی قطعی بر ۳۹ سال فعالیت مجله فیلم بود. نقش تلخ عطاران در روشن اینجا به بهترین شکل در صورت رنجور این بازیگر متجلی شده و سنخیت عجیبی با پایان تراژیک مجله فیلم دارد.

بعد از شدت گرفتن اختلافات میان هوشنگ گلمکانی و عباس یاری (دو منتقد پیشکسوت و از بنیانگذاران مجله فیلم) با پویا مهرابی، فرزند زنده‌یاد مسعود مهرابی و مدیرمسؤول و صاحب امتیاز کنونی مجله، کار به جدایی و حاشیه‌ها و واکنش‌های بسیار میان اهل سینما - که عمدتا با حمایت از یاری و گلمکانی همراه بود- رسید و در نهایت صحبت‌هایی درباره ادامه فعالیت دو منتقد قدیمی با انتشار مجله دیگری با نام «فیلم امروز» مطرح شد.

آن فیلم قدیمی هم احتمالا با گروهی تازه به کارش ادامه خواهد داد. اخیرا هم خبری مبنی بر انتصاب محمدرضا تقوی‌فرد به عنوان سردبیر جدید مجله فیلم (البته فعلا با عنوان رئیس شورای نویسندگان) منتشر شد. این شاعر، روزنامه‌نگار، استاد دانشگاه و مجری سابق صداوسیما، سابقه مدیرمسؤولی و سردبیری روزنامه‌های عصر رسانه، راه مردم، بامداد و خورشید را دارد. «بی پرده با احمدی‌نژاد» گفت‌وگوی تقوی‌فرد با محمود احمدی‌نژاد، رئیس جمهوری سابق است. او به‌تازگی در یک گفت‌وگو خبر از انتشار شماره تازه مجله فیلم در اردیبهشت ماه داد. به بهانه تغییر و تحولات اساسی در مجله فیلم که بازتاب فراوانی داشت، به عنوان نمونه سراغ برخی نشریات سینمایی در ایران رفتیم و دلایل موفقیت و تاثیرگذاری و شکست‌ها و پایان کار آنها را بررسی کردیم؛ مجلات و نشریات مشهور، موفق و پرمخاطبی که خوانندگان نسل‌های مختلف و علاقه‌مندان سینما، قطعا خاطرات زیادی از آنها دارند.

> اخیرا خبری مبنی بر انتصاب محمدرضا تقوی‌فرد به عنوان سردبیر جدید مجله فیلم (البته فعلا با عنوان رئیس شورای نویسندگان) منتشر شد. این شاعر، روزنامه‌نگار، استاد دانشگاه و مجری سابق صداوسیما، سابقه مدیرمسؤولی و سردبیری روزنامه‌های عصر رسانه، راه مردم، بامداد و خورشید را دارد

فیلم

مجله فیلم که یکی از پایدارترین مجلات سینمایی ایران بود (هست؟)، ابتدا سال ۶۱ با نام «سینما در ویدئو» منتشر شد و بعد از مدتی با همین نام مجله فیلم به فعالیت خود ادامه داد. مسعود مهرابی، هوشنگ گلمکانی و عباس یاری، بنیانگذاران این ماهنامه سینمایی بودند. در این میان، زنده‌یاد مهرابی (روزنامه‌نگار، نویسنده، منتقد، مورخ سینمایی و کاریکاتوریست)، مدیرمسؤولی و صاحب امتیاز مجله فیلم بود. مجله فیلم، در طول سال‌ها فعالیت، منتقدان سرشناسی را به سینمای ایران معرفی کرد، ضمن این‌که با نقدهای خوب و مطالب تحلیلی و کاربردی، نقش بسزایی در ارتقای دانش سینمایی بسیاری از مخاطبان داشت. کارگردان‌ها و بازیگران و سینماگران بسیاری در کلاس مجله فیلم، به سینما علاقه‌مند شدند و بعدا در فضای حرفه‌ای فعالیت کردند. سایه خیال، قاعده بازی، مباحث تئوریک، بازیگری، نقد فیلم و... از مهم‌ترین بخش‌های مجله فیلم بود. فلاش بک، نقد خوانندگان و نامه‌ها هم چون در ارتباط مستقیم با انبوه خواننده‌ها و مخاطبان مجله بود، از بخش‌های موردتوجه بود. لوگوی مشهور مجله فیلم هم اثر ابراهیم حقیقی است. با وجود نقش مثبت و غیرقابل انکار مجله فیلم، نقدهایی به عملکرد این نشریه در سال‌های اخیر وارد بود و حتی برخی دوستداران قدیمی مجله، نسبت به افت کیفیت و اثرگذاری آن، گلایه‌هایی داشتند.

گزارش فیلم

اواخر دهه ۶۰، مجله دیگری به نام گزارش فیلم منتشر شد که تقریبا از همان اوایل فعالیت، جای پای خود را میان مخاطبان سینما محکم کرد و طرفدارانی به دست آورد. کریم زرگر، صاحب امتیاز و مدیر مسؤول مجله بود. برخی ممیزی‌ها هر از گاهی دامن این مجله را می‌گرفت و حتی یکی دو باری کار به توقیف رسید. با این‌که چند سالی از پایان کار مجله گزارش فیلم می‌گذرد، اما نقش موثر آن - البته نه به اندازه مجله فیلم- در ارتقای سطح دانش سینمایی مخاطبان فراموش نمی‌شود.

دنیای تصویر

ابتدای دهه ۷۰ زنده‌یاد علی معلم، منتقد صریح اللهجه و خوش‌بیان و خوش‌تیپ سینما که تجربیاتی هم در اجرا، بازیگری و بعدها در تهیه‌کنندگی داشت، مجله‌ای به نام دنیای تصویر منتشر کرد. مجله‌ای با قطع بزرگ‌تر از اندازه معمول مجلات که باوجود مطالب تحلیلی، در راستای عنوانش بیشتر به خاطر تصاویر جذابش از سینمای ایران و جهان و عکس جلدهای هیجان‌انگیزترش (بیشتر در بخش سینمای جهان)، شناخته می‌شد و محبوب بود. ویژه‌نامه‌های هرازگاهی دنیای تصویر درباره بازیگران سینمای جهان - از چهره‌های محبوب کلاسیک تا سینمای این سال‌ها- هم دست روی نقطه ضعف خوانندگان می‌گذاشت و آنها را بیش از قبل نمک‌گیر این نشریه می‌کرد. با این‌که دنیای تصویر با جانشینی امید معلم (فرزند علی معلم) و همراهی آذر معماریان (همسر علی معلم) به حیات خود ادامه می‌دهد، اما تا حدودی از جذابیت و میزان اثرگذاری آن نسبت به گذشته کاسته شده‌است.

۲۴

دی ماه ۸۸ بود که مجله ۲۴ فضای تازه و جذابی را در میان نشریات سینمایی به وجود آورد و آن کرختی و کم‌اثری نشریات دیگر در این زمینه را به چالشی اساسی طلبید. این مجله که یکی از مجلات مؤسسه همشهری است و ابتدا با سردبیری حسین معززی‌نیا منتشر می‌شد، هم چاپ باکیفیت و جذابی داشت (کاغذ گلاسه و رنگی) و هم بخش‌های متنوعی که همه سلیقه‌ها را راضی می‌کرد؛ گفت‌وگوهای خواندنی با چهره‌های درجه یک، بررسی فیلم‌های ایران و جهان و معرفی و پرداختن به سریال‌های روز جهان و درنظر گرفتن بخشی به نام نوستالژی و... از برگ‌های برنده این مجله بود. دوره سردبیری محمد شکیبانیا هم از دوره‌های موفق ۲۴ بود، اما بعد از تغییراتی اساسی، کیفیت و مطلب مجله به‌شدت افت کرد و انتقادات زیادی را در پی داشت، به‌طوری که بسیاری از خواننده‌های مجله، با نشریه محبوب‌شان خداحافظی کردند. اخیرا این مجله تا حدودی موفق به جذب مخاطبان شده، اما همچنان فاصله بعیدی با دوران اوجش دارد.

صنعت سینما

این مجله به معنای واقعی کلمه، یکی از نشریات تخصصی سینمایی ایران بود و عملکرد موفقی داشت. شهرام جعفری‌نژاد، یکی از منتقدان نام‌آشنا که سابقه همکاری

خوش‌درخشیده‌هایی که دولت مستعجل بودند

ستاره‌سینما

از میان نشریات سینمایی و ادبی پیش از انقلاب نام مجله «ستاره سینما» بسیار شنیده شده است. نشریه‌ای که به طبیعت فضایی سینمایی دوره خود به سمت نشریات زرد سینمایی می‌گرایید و از جریان نقدنویسی هم نام پرویز نوری را در ردیف هوشنگ کاووسی با خصیصه‌های قلمی نقد فیلم آن دوران قرار داد.

هفت

نام «هفت» با برنامه سینمایی پرسروصدای تلویزیون گره خورده اما احمد طالبی‌نژاد در فاصله سال‌های ۸۳ تا ۸۷ با همین نام، ۴۵ شماره از ماهنامه‌ای را منتشر کرد که گرچه دیر نپایید اما می‌توانست به بستر خوبی برای نقد فیلم تبدیل شود.

نقش‌آفرینان

ماهنامه تخصصی بازیگری هم می‌تواند عنوان جذابی باشد؛ عنوانی که رامین پرچمی برای انتشار ماهنامه «نقش‌آفرینان» در فاصله سال‌های ۸۲ تا ۹۰ با ۷۳ شماره انتخاب کرد اما با زرد شدن فضای نشریه و حواشی خود او، به محاق رفت.

فرم‌ونقد

نمی‌شود درباره نشریات سینمایی و نقد فیلم حرف زد اما نام مسعود فراستی را نادیده گرفت. او در دهه ۶۰ با تحریریه آوینی در سوره سینما همراه شد اما با وجود نام‌آوری در فضای نقد فیلم، مکتوبه‌ای از او دیده نمی‌شد. از سال ۹۷ فصلنامه «فرم و نقد» با مدیرمسؤولی و سردبیری فراستی پا به عرصه وجود گذاشته تا این نقیصه را جبران کند. هر چند از نام این نشریه، فراستی بودنش پیداست اما در متن آن با فراستی متفاوتی از هفت روبه‌رو خواهید شد.

هنروتجربه

همزمان با راه‌اندازی گروه سینمایی هنر و تجربه در معاونت سینمایی دولت یازدهم با مدیریت حسین علم‌الهدی که رسالت خود را حمایت از فیلم‌های هنری و تجربی اعلام می‌کرد، نیاز به یک نشریه یا دست‌کم بولتن برای معرفی آن احساس می‌شد. البته در راه‌اندازی نشریه «هنر و تجربه» تاخیر شد و شروع انتشارش در شهریور ۹۶ تقریبا با کم‌رنگ شدن این گروه سینمایی همراه شد.

رویداد

ویتگنشتاین و سیاه‌بازی

کرسی علمی - ترویجی «سازوکار (بازی زبانی) ویتگنشتاین به مثابه نقد اجتماعی قدرت در نمایش آیینی - سنتی سیاه‌بازی» در دانشگاه سوره برگزار شد.

چهارمین کرسی علمی - ترویجی معاونت پژوهشی دانشگاه سوره، به‌صورت مجازی برگزار شد و روابط عمومی سوره درباره این نشست خبر داد معاونت پژوهشی دانشگاه سوره با ارائه مقاله دکتر رامتین شهبازی عضو هیأت علمی دانشگاه سوره و حضور دکتر فرشاد عسگری‌کیا، استادیار دانشگاه سوره به عنوان دبیر این جلسه و منتقدان دکتر علی اصغر فقیهی‌فر دانشیار دانشگاه تربیت مدرس و دکتر محمدحسین ناصربخت استادیار دانشگاه هنر، این کرسی علمی را برگزار کرد.

رامتین شهبازی عضو هیأت علمی دانشگاه سوره عنوان مقاله‌اش را این طور تشریح کرد: این تحقیق در واقع تز دکترای من در سال ۹۵ بود. زمانی که مشغول مطالعه نظرات فلاسفه می‌شویم ناخودآگاه پژوهش بسط پیدا می‌کند و هدف من از بررسی دیدگاه‌های ویتگنشتاین، یافتن زوایای پنهانی او و کاربرد این نظریه‌ها بود.

شهبازی از خلأ نظریه‌پردازی در هنرهای ایرانی انتقاد کرد و گفت: اگر امکان نظریه‌پردازی به صورت خارجی وجود ندارد، برای شروع کافی است تا خود از بالا و خارج به هنر ایرانی نگاه کنیم تا آهسته و پیوسته خالق نظریه‌پردازی در حوزه هنرهای ایرانی باشیم؛ نظریه ویتگنشتاین گرچه غربی است، اما سبک و نظریات او قرابت بسیاری با عرفان و حکمت شرقی نیز دارد.

شهبازی در رابطه با ویژگی‌های زبان کلامی در نمایش سیاه‌بازی اذعان کرد: زبان عامه در این دسته نمایش‌ها از سوی ارباب و زبان سیاه زبانی خودخواسته و بازسازی شده از ادبیات و زبانی است که سلطان مطرح می‌کند.

محمدحسین ناصربخت، به عنوان نخستین منتقد کرسی در نقد و بررسی آن، توضیح داد: پرداختن به شیوه‌های نوین نمایش‌های سنتی نظیر سیاه‌بازی و تخته‌حوضی، باعث یادآوری و همچنین حیات آنها می‌شود. این تحقیق می‌توانست بیش از اینها گستردگی و وسعت پیدا کند زیرا گسترش و توسعه چنین تحقیقات و پژوهش‌هایی می‌تواند کمک بسیار زیادی به هنر علی‌الخصوص نمایش‌های سنتی و ایرانی کند؛ برای گسترش این نمایش‌ها بهتر است ارائه رفتارهای روی صحنه نمایش‌ها و تئاترها بسیار بیشتر شود.

دکتر علی‌اصغر فهیمی‌فر، نیز با بیان این‌که این ارائه موضوع خوب و کاربردی را در بر می‌گیرد، در نقد و بررسی این ارائه گفت: انتقاد اصلی به

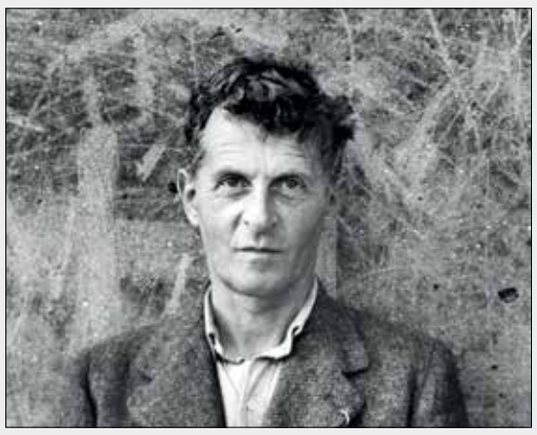

انتخاب آرای ویتگنشتاین است چراکه از نظر من ویتگنشتاین موانع مواضع روشن و شفافی به‌خصوص در حوزه هنر و زیبایی‌شناسی ندارد و ما در تلاشیم تا به یک دریچه حقیقی برسیم.

چهارمین کرسی علمی - ترویجی به صورت کامل در این نشانی https://aparat.com/v/AUE۷۰ قابل تماشاست.

کات [سینمای جهان]

تام کروز از تعویق در اکران عرضه فیلم تاپ‌گان ۲ برای تبلیغ آن بهره گرفت

سفر تبلیغاتی کروز

کیکاووس زیاری
سینمای جهان

تام کروز تعویق اکران عمومی دومین قسمت «تاپ گان» را به فال نیک گرفته و قصد دارد از این تاخیر به نفع تبلیغات بیشتر برای آن استفاده کند! «تاپ گان: ماوریک» که قرار بود چند ماه قبل به نمایش عمومی درآید به‌دلیل شیوع بیماری کرونا و بسته شدن سالن‌های نمایش مجبور شد چند بار زمان اکران عمومی خود را تغییر داده و آن را به عقب بیندازد. حالا بازیگر ۵۹ ساله سینما که یکی از تهیه‌کنندگان فیلم خود نیز هست، به‌دنبال آن است تا یک تور جهانی مطبوعاتی برای تاپ گان: ماوریک به راه بیندازد.

اعلام این خبر نه توسط خود کروز که توسط نزدیکان او صورت گرفته است. به گفته آنها مشکلات پدید آمده در اکران عمومی این اکشن ماجراجویانه، فرصت خوبی برای کروز فراهم کرده تا آن را با تبلیغات بهتر و گسترده‌تری روانه پرده سینماها کند. فیلم را جوزف کاسینسکی دوست صمیمی کروز کارگردانی کرده و حدود ۳۰ سال بعد از نمایش نسخه اصلی تولید و روانه اکران عمومی می‌شود. براساس شنیده‌ها، یک هفته قبل از افتتاحیه فیلم، کروز چند سفر مهم به